

Çocuklarda Ritim Eğitimi ve Önemi

Yasin Sepil¹

Yunus Nişli²

Özet

Ritim eğitimi ve dans, çocukların fiziksel, duygusal, sosyal ve bilişsel gelişimlerini destekleyen önemli bir pedagojik araç olarak eğitim programlarında yer almaktadır. Ritim, çocukların motor becerilerini geliştirmelerine, vücut koordinasyonlarını artırmalarına ve hareketlerini daha bilinçli bir şekilde kontrol etmelerine yardımcı olur. Bu, spor aktiviteleri ve genel motor gelişimle doğrudan ilişkili olup, çocukların özgüven kazanmasını sağlar.

Dans, aynı zamanda çocukların duygusal ifadelerini dışa vurmalarına olanak tanıyan yaratıcı bir süreçtir. Dans yoluyla çocuklar, kendilerini daha iyi ifade etmeyi öğrenir ve grup içi etkileşimler aracılığıyla sosyal becerilerini geliştirirler. Özellikle iş birliği, empati ve takım çalışması gibi sosyal beceriler, dans etkinlikleri sırasında güçlenir.

Bilişsel olarak, ritim eğitimi ve dans çocukların dikkat ve odaklanma yeteneklerini geliştirir. Müziğe ve ritme uygun hareket ederken, çocuklar beyin-zihin bağlantılarını kuvvetlendirir, bu da dil gelişimi, matematiksel düşünme ve problem çözme gibi akademik becerilere katkıda bulunur.

Eğitim programlarında ritim ve dansın entegrasyonu, çocukların farklı öğrenme stillerine hitap eden bütünsel bir yaklaşım sunar. Bu etkinlikler, eğitimi daha eğlenceli ve interaktif hale getirerek öğrencilerin derse olan ilgilerini artırır ve aktif öğrenmeyi teşvik eder. Böylece ritim eğitimi ve dans, çocukların kişisel ve akademik başarılarına önemli bir katkı sağlar.

1 MEB, Erzurum, Türkiye, yasin.sepil18@gmail.com , ORCID: 0000-0002-9961-3362

2 MEB, Erzurum, Türkiye, yunusnisli@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7119-918X

GİRİŞ

Ritim, denildiğinde, saz, söz ve tekerlemeler ile okul öncesi yaş döneminde çocuğun dil ve sosyal yönlerine olumlu yönde etkisi vardır. Dolayısıyla ritimsel çalışmalar etkinlikler ile birlikte çocuğun gizil yeteneklerini fark etmesini sağlar. Ritim zihinsel yeteneklerin yansıra psikomotor sosyal beceri ve yeteneklerin ilerleme sinde katkıda bulunmaktadır. Bu alanda ki çalışmaları incelersek, okul döneminin ilk haftasında ve son haftasında okuma mülakatına giren öğrencilerden, ritim eğitimi alanların, almayanlara göre daha olumlu sonuçlar elde ettikleri görülmüştür. Literatür araştırmalarına göre, ritimleri doğru seslendiren çocuklarda, harfleri doğru ve net seslendirme oranının daha yüksek olduğu görülmüştür. Yani çocuklarda ritim eğitiminin olumlu katkısı, okumayla birlikte, öğrenme ve yaratıcılıkta da kendini göstermektedir (Yavuzer, 2004).

Ritim, insanlık tarihinden beri devamlı aşamalı ilerleyerek günümüze kadar ulaşmıştır. Günümüzde ritim; yürümek, yemek yemek, su içmek, nefes alıp vermek gibi doğal bir gereksinim olarak da kabul görmektedir. Anne karnında yedi aylık bir bebek bile sese, ritime tepki vermektedir. Dolayısıyla bebekler anne sesi ile kendilerini güvende hissetmekte, anne ninnisi ritimiyle de uykuya geçmektedirler.

İnsanoğlunun doğuşundan beri ritimsel algı eğitimi ile başlayan müzik eğitimi, çocukların konuşma becerisi gibi birçok kavram ve konuyu öğrenmesinde, vücudunu koordineli bir şekilde kullanmasında etkili olmaktadır. Ritim eğitiminde önemli bir yer tutan işitsel algı eğitimi ile çocuk dikkatini bir konuya yoğunlaştırmakta, sesleri dinlemekte, tanımakta ve ayırt etmektedir.

Müzik, çocukların bütün alanlarda öğrenmesine katkı ve yeni bir bakış açısı sağlamakta, müzik çalışmalarına katılan, yaratan, üreten çocuk kendisi ile gurur duymakta, başarı duygusunu tatmaktadır ve böylece çocukların kendilerine güvenleri ve özsaygıları artmaktadır (Lazdauskas, 1996).

Ritim eğitimi, okulöncesi dönemde müfredatlarda yer almaktadır. Ancak anaokulu öğretmenleri, ritm aktivitelerine genelde yeterince önem vermemekte ve günlük planlarında ritm çalışmalarını yalnızca şarkı dinlemek ve şarkı söylemek olarak dahil etmektedirler. Okulöncesi dönemde; şarkı söylemenin dışında, ses dinleme ve ayırt etme, ritim çalışmaları, müzikli hikayeyaratıcı hareket ve dans gibi aktiviteler müzik etkinlikleri arasında yer almaktadır. Tüm bu aktiviteler, çocuklar için belirlenen hedeflere, müzik eğitimi aracılığıyla farklı bir şekilde ulaşma olanağı sunmaktadır.

Okul öncesi dönemdeki çocuklar için müzik eğitimi programı hazırlanırken, çocukların doğuştan getirdikleri yetenekler, müzik deneyimleri ve gelişim aşamaları dikkate alınmalı ve gelişimsel sıranın korunması-na özen gösterilmelidir. Çocukların tüm gelişim alanlarını destekleyen müzik eğitiminin, oyunla öğrenme şekline sahip olması gerektiğine vurgu yapılmalıdır ve çocukların isteyerek ve keyif alarak müzik etkinliklerine katılmaları sağlanmalıdır (Fox, 1999).

ÇOCUKLARDA RİTİM ÇALIŞMALARI

Ritim, bir temponun sistematik bir şekilde tekrar edilmesi olarak tanımlanır ve müziğin nabzını hissetme veya zamanlama yapabilme becerisi olarak görülmektedir (Wolf 1992, Lagoni et al 1999). Kulak eğitiminde en önemli unsur olan ritim, her bireyin doğumuyla birliktesahip olduğu bir his olup etrafımızda mevcut olan bir doğa fenomenidir. Kalbinizin atışında, yürüyüş hızında, saatin tiktaklarında, konuşmalarda, nefes alıp vermede ve dağlardan akan derelerde her zaman ritim vardır. (Ürfioğlu 1989).

Ritim eğitiminde ana hedef, şarkı öğretiminde olduğu gibi, sadece belirli ritim kalıplarını çocuklara aktarmak değildir. Çocuklara ritim hissi ni ve bedensel becerilerini geliştirme, sevinç hissettirme, olumlu bir karakter oluşumuna destek olarak kendi kendilerini yönetmelerine yardımcı olmaktadır. Ritim eğitimi sayesinde çocuklarda oluşan ritim hissi, kendine güvenin artmasına katkıda bulunup, denge, dikkat, tepki ve büyük ile küçük kas gruplarının gelişimini destekler. Böylelikle ritim, çocuğun el, kol, ayak, baş, göz ve beden gibi organları arasında uyum sağlama-sına, hareketlerinde çeviklik ve zarafet kazanmasına yardımcı olmaktadır.

Çocuklara ritim eğitimi verilirken, basitten karmaşığa doğru bir yaklaşım benimsenmelidir; hareket, seşarkıya katılım ve müzik eşliğinde ritmik aktivitelerle aktarılmalıdır. Başlangıçta başkalarından bağımsız bir şekilde duyularını kullanarak hareket eden çocukların, bu bağımsız eylemleri müziksel algıda ritim tutmanın ilk adımını simgeler. Zamanla çocuklar birliktegrup içinde uyum sağlayarak ritim tutma yeteneği geliştirebilirler. Çocukların ritim becerisini ilerletmek için deneyimlerini zenginleştirerek aktiviteler sağlamak, ritim yeteneğinin gelişimini hızlandırır. Çocukların ritim kabiliyetini geliştirmek üzere, davul ritmiyle askeri gibi bir sırada yürüyüş ve elleriyle dizlerine vurarak aynı anda tempo tutma üzerine çalışmalar yapılabilir. Ritimşarkılar, tekerlemeler ya da belirgin bir tempoya sahip müzikle kolaylıkla crışilebilen bir yetenektir. (Wolf 1992).

Çocuklar için seçilen şarkının öğretiminde dikkat edilmesi gereken noktalar şu şekilde sıralanabilir:

- Eğitimci, şarkının ismini belirtir ve içeriği hakkında kısaca bilgi verir. Şarkıda geçen bilinmeyen terimlerin anlamları anlatılır. Bu kelimelerin anlamları açıklanırken, çocukların ilgisini şarkıdan koparmayacak şekilde görseller, kuklalar ve kısa hikâyeler kullanılabilir.
- Eğitimci çalgı aleti çalmayı biliyorsa şarkıyı birkaç kez enstrümanda çalıp söyleyebilir. Bir çalgı aleti çalamıyorsa şarkının tamamını birkaç kez söyler.
- Şarkı eğitimcinin yönetiminde aynı anda başlatılarak, aynı anda bitirilmelidir.
- Şarkı öğrenildikten sonra eğitimci sesini alçaltarak ön plandan çekilmelidir.
- Şarkı tamamen öğrenildikten sonra, şarkıya uygun vücut ya da ritim aletleriyle ritim çalışmaları yapılabilir.
- Şarkı parçalara ayrılarak parçadan bütüne geçiş yapılabileceği gibi, şarkının uzunluğuna ve zorluğuna göre tümüyle öğretim yöntemi de tercih edilebilir.
- Şarkı tamamen öğrenildikten sonra, şarkıya uygun vücut ya da ritim aletleriyle ritim çalışmaları yapılabilir.
- Şarkıya uygun basit ritmik hareketler, danslar ve rontlar şarkının hafızada kalmasını kolaylaştırır ve çekiciliğini artırır (Ürfioğlu vd.,1989).

Ek : Ritm Eğitimi Programı Çalışma Çizelgesi

Ritm Oyunları	Balık Oyunu (B.O)	Yaprak Oyunu (Y.O)	Ayakkabı Oyunu (A.O)	Elma Oyunu (E.O)	Çiçek Oyunu (Ç.O)	Kelebek Oyunu (K.O)
	Ritm Kalıpları	Ritm Kalıpları	Ritm Kalıpları	Ritm Kalıpları	Ritm Kalıpları	Ritm Kalıpları
						
Günler						
1. Gün	B.O. 1	Y.O. 1	A.O. 1	E.O. 1	Ç.O. 1	K.O. 1
2. Gün	B.O. 1 ekrarlanması B.O. 2	Y.O. 1 ekrarlanması Y.O. 2	A.O. 1 ekrarlanması A.O. 2	E.O. 1 ekrarlanması E.O. 2	Ç.O. 1 ekrarlanması Ç.O. 2	K.O. 1 ekrarlanması K.O. 2
3. Gün	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması
4. Gün	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması
5. Gün	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması	Madde çalışması

Not: Ritm eğitimi programında uygulanmış maddeler şunlardır:

1. El çırpma
2. Ayak vurma
3. Ritm çubuklarıyla ritm tutma
4. Ritmi vücuda vurarak tutma
5. Verilen ritm kalıplarını söyleme
6. Söyleyerek elle vurma
7. Ritme göre sözcük söyleme
8. Müzik aletiyle ritm verme
9. Elleri vücuda asimetric vurma
10. El ve ayak koordineli vurma

Ocak 2010 Cilt:18 No:1 Kastamonu Eğitim Dergisi

İLKÖĞRETİMDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

Beden eğitimi bireyin bilişsel, duyuşsal ve fiziksel yeteneklerini geliştiren, çağdaş eğitimle iç içe olan ve öğrenci gelişiminde örgün eğitimin ayrılmaz bileşenlerinden biridir. Yaşamın zor koşullarına uyum sağlayıp hayata aktarılabilmesinin yanı sıra sürekli kendini yenilemekte ve çağa ayak uydurmaktadır (Aracı, H. 2006). Okulun amaçlarından biri de çocukları en iyi şekilde yetiştirmektir. Yaşadığımız yüzyılın koşullarında bu hedefe ulaşabilmek için çocuğun bir bütün olarak gelişim alanlarını her yönüyle tamamlaması gerekmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı bu nedenle eğitim programlarını belirlerken bu gelişim alanlarını temel alan dersleri seçmektedir. Beden eğitimi ve oyun dersleri ilkökul çocuklarının fiziksel gelişimlerine katkı sağlamaktadır ve bu açıdan oldukça önemlidir (Güven ve Yıldız, 2014).

Bu ders genel eğitimin vazgeçilmez derslerinden biri olup ortaokul ve üzeri okullarda zorunlu ders olarak yer almıştır. Beden eğitimi derslerinde ve oyun derslerinde yer alan oyun etkinlikleri, çocukların fiziksel, psikolojik, sosyal ve duygusal gelişimlerine fayda sağlamakta, çocuklarda spor sevgisinin oluşmasında, çocukların sporu sevmesine ve sağlıklı bir yaşam sürmesine rehberlik etmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Egzersiz bir alışkanlıktır (Gökmen, 1988).

Son değişikliklerle birlikte Türkiye’de ilköğretim okullarında oyun ve fiziksel aktivite derslerinin yerini spor ve oyun dersleri almıştır. Ders isimleri farklı olsa da derslerin içeriği ve çıktıları birbiriyle örtüşmektedir. Her iki kurs da oyun yoluyla başarıya ulaşmak için tasarlanmıştır. Bu dersin temel ilkeleri esas olarak “eğlenerek eğitim” ilkesine dayanmaktadır. Spor ve oyun derslerinin oyun kullanımı yoluyla öğrencilerin gelişimine katkı sağladığına inanılmakta ve bu bağlamda araştırmanın önemi ortaya çıkmaktadır. Beden eğitimi ve oyun dersleri çocukların eğitim hayatında çok önemli bir potansiyele sahiptir. Çocuklar beden eğitimi ve oyun etkinliklerine katılarak kendilerini fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal açıdan geliştirme fırsatı buluyor ve sağlıklı yaşam sürdürme fırsatı buluyor (Alacettinoğlu & Kishalı, 2019).

Beden eğitimi okul müfredatının bir parçasıdır ve çocukların ve gençlerin fiziksel, duygusal, sosyal ve zihinsel olarak gelişmesine yardımcı olan bir konudur. Amaç; Çocuğun fiziksel olarak sağlıklı olmasını ve psikomotor davranışlarının tam olarak gelişmesini sağlamaktır (MEB, 2012)

İLKOKULLARDA OYUN

Şehirlerde yaşayan çoğumuz için beden eğitimi, resmi okul ortamlarındaki oyun alanları ve spor salonlarında gerçekleştirilen bir etkinliktir. Okullar, beden eğitimi programı aracılığıyla fiziksel aktiviteye birçok olanak sağlayan ilk kurumlardır. Okullar çocuklar ve gençler arasında fiziksel aktivite ve fiziksel aktiviteyi teşvik etmek için ideal bir ortamdır, beden eğitimi dersleri bu hedeflere ulaşmanın ilk yoludur ve katılımı teşvik eden beceriler Fiziksel aktivite için küresel fırsatlar gelişimde önemli bir rol oynamaktadır (Rudd ve diğerleri 2021)

Çocuklarda sağlık eşitsizliğini ortadan kaldırmak, oyunlar aracılığıyla mümkündür. Okullardaki beden eğitimi programları, çocuklara önerilen fiziksel aktivitelerin bir kısmını sağlayarak, fiziksel uygunluk seviyelerini artırır ve onlara genelleştirilebilir hareket becerilerini öğretmek için sağlıklı ve aktif yaşam tarzını teşvik etme potansiyeline sahiptir. Eğer egzersiz ilaçsa, beden eğitimi alınmayan haptır (McKenzie and Lounsbery, 2009).

Çocukluk yılları, yetişkinlik ve yaşlılık yıllarında daha sağlıklı bir yaşam kalitesi sağlamayı amaçlayan fiziksel aktivite gibi uzun süreli müdahalelere başlanması için en önemli dönem olarak kabul edilmektedir. Eğitimin ilk yıllarında, beden eğitimi ve okul spor programları aracılığıyla hareket becerilerinin gelişimini ve fiziksel aktivite katılımını teşvik etmek önemlidir (Dudley vd., 2011).

İlkokul beden eğitimine ilgi önemlidir. Çünkü araştırmalar motor beceri performansı ile çocukların vücut ağırlığı arasında bir bağlantı buldu. İlkokul çocuklarına fiziksel aktivitenin vücut üzerindeki etkileri, uzun süreli fiziksel aktivitenin önemi ve beden eğitiminin fiziksel sağlık üzerindeki yararları öğretilmelidir (Wright, 2004).

Öğrencilerin beden eğitimi derslerinde ve oyunlarda kaliteli zaman geçirebilmelerinin avantajları şunlardır:

- ❖ Çocuğu fiziksel yönden geliştirir.
- ❖ Motor becerilerin gelişmesini sağlar.
- ❖ Düzenli fiziksel aktiviteyi destekleyerek sağlığa yönelik katkı sağlar.
- ❖ Öz disiplinin öğrenilmesini destekler.
- ❖ Öğrencinin sağlığına katkı sağlar.
- ❖ Ahlaki gelişim, liderlik algısı ve iş birliği gibi birçok gelişime imkân verir.
- ❖ Stres ve kaygı düzeyini azaltır.
- ❖ Akran iletişimini arttırır.
- ❖ Özgüven ve öz saygıyı arttırır.
- ❖ İnsanın bedenine ve diğer arkadaşlarına saygı göstermesinin önemini öğretir.
- ❖ Hedef belirleme konusunda yol göstericidir.
- ❖ Akademik başarıyı arttırır (Yılmaz U, 2018)

Beden eğitimi ve spor dersleri öğrencilere bireysel entelektüel gelişim, sosyal gelişim, beden eğitimi gibi bir çocuğun deneyimlediği bir şey değildir. Daha ziyade planlı, devam eden etkileşimli bir süreçtir, çocuğun tutum ve değerlerini geliştirdiği deneyimlerdir, beden eğitimi müfredatın önemli bir parçasıdır ve beden eğitimi de sosyal gelişim ve duygu için bir araçtır. (Blow, 1950)

İLKOKULLARDA RİTİM EĞİTİMİ

İnsanlar anne karnındayken çevrelerinden farklı sesler duyarak dünyaya gelseler de hayatları boyunca bu seslerle yaşarlar. Bu sesler arasında aile üyelerinin sesleri, müzik sesi, geçen arabaların sesi ve rüzgârın sesi yer alıyor. Bu sesleri derinlemesine düşündüğümüzde insanların hayatında var olan müzikler ortaya çıkacaktır. Şarkı söyleyip dans eden çocuklara baktığımızda çocukların mutlu olduğunu görüyoruz. Çocuklara şarkı söyleme öğretildiğinde yeni şarkılar yaratabilirler. Çocuklar yorulmadan bir şeyler yaratmak için oyun ekipmanlarını (örneğin piyano, ritim çubuğu, kutu) kullanabilirler. Çünkü çocuklar aldıkları oyuncakları oynayarak, keşfederek her türlü oyunu oynayabilirler (Campbell, 2005).

Çocuklara içinde buldukları duruma uygun müzik bulmak çocukların müzik kültürüyle yakından ilgilidir. Kotita'ya göre çoğu yetişkin, çocukluk döneminde ev, okul ortamı veya dış ortamdan gelen müzikal uyaranlardan etkilendiklerini ve şarkı söylemekten hoşlandıklarını bildirmektedir. Çocuklarda bu müzik kültürünün programı okul öncesi dönemde belirlenmektedir. Okulda müzik öğrenmek çocukların gelişimi açısından faydalıdır (Kotita, 2003).

Tutku müziğin en önemli parçalarından biridir. Şiir müziğin özüdür. Ritim, iki veya daha fazla sesin birbirini takip etmesiyle oluşur. Konuşmada da ritim vardır. İyi bir konuşmacının etkili olabilmesi için ritmi bilmesi gerekir. Bu aynı zamanda müzik için de geçerlidir. Çocuk hareketsiz oturup müzik dinlemiyor, hareket etmek istiyor. Bir şarkı çalındığında veya söylendiğinde çocuk müziği tekrarlayamayabilir ancak kolları, bacakları ve tüm vücuduyla tempoya uymaya çalışır. Yani ritim, zamanın seslerle eşit aralıklara bölünmesidir. Ağlamak bir okul çocuğu için önemlidir. Montessori'nin dediği gibi "Her şey ritimle başlar." (Öztürk, 2004).

Çocuklar için ritim çalışmaları şu şekilde yapılabilir;

1) Okul öncesinde oyun ve taklit yoluyla yapılmalıdır. Başlangıçta vücudun yürüme, koşma, zıplama gibi temel hareketlerinden yararlanılmalıdır. Bunlar "doğal ritim"lerdir. Çocuklarla ördek gibi yürüme, kurbağa gibi zıplama, at gibi koşma şeklinde taklit edilen ritimler ise çocuğun hayal gücünü kullanarak yaptığı hareketlerdir.

2) Şarkı öğretimi ile birlikte ritim çalışmaları yapılabilir. Öğretilmekte olan şarkının ritim kalıpları iyi anlaşılmalıysa o kalıp çeşitli yöntemlerle çocuklara çalıştırılabilir. Bunun yanı sıra yeni öğretilmiş bir şarkının ezgi ve sözleri söylenmeden önce şarkıyı düşünerek, çocukların bunun ritmini vurmaları istenebilir.

3) Sözel ritm çalışmaları yapılabilir. Burada dörtlük ya da sekizlik notaların anlam taşımayan sözel karşılıkları kullanılabilir gibi çocuklara bazı tek ve çift heceli sözcüklerin ritm çalışması da yaptırılabilir. Bu sözcükler, çocukların kendi isimlerinden, hayvan, meyve ya da birçok değişik nesneden seçilebilir. Ancak burada önemli olan nokta, sözcükteki ritmin, sözcüğün söylenişine ve hece sayısına uygun olarak yapılmasıdır.

4) Ritim çalışmaları müzik eşliğinde yapılabilir. Müziğe uygun yürüme, dans etme, hareket etme, taklit yapma gibi.

5) Ritim çalışmaları, çocukların müziğe eşlik etmeleri yoluyla da uygulanabilir. Dinletilen bir müziğe ya da söylenen bir şarkıya çocuklar vücutlarıyla, el veya ayaklarıyla ya da ritm aletleriyle verilen ritm kalıbıyla eşlik edebilirler.

6) Ritim çalışmaları için müzik eşliğinde jimnastik çalışmaları da yapılabilir. Çocuklar verilen ritme ya da müziğin ritmine göre hareket ederler (Ömeroğlu vd., 2003).

Ritim, gruplama yoluyla izleme imkânına katkıda bulunur, iyi bir gruplama sayesinde çok sayıda küçük gruplar hatırlamak kolay olur. Ritim, dikkat gerilimini ayarlar, insanın bedensel ve ruhsal yaşantısında ritm çok önemlidir. Ritmin kalıbı kavrandığı zaman arkadan ne geleceği anlaşılabilir. Bunun nedeni işitsel algının motor faaliyete doğal olarak dönüşmesidir. Ritm, sesleri izlemeye yöneltir, heyecanlandırır.

Ritm, tüm organizmada titreşim yaratır. Ritme uyma eğilimi dolaşım, solunum ve salgılama gibi hayati fonksiyonları etkileyen bir unsurdur. Ritm, olay ile imge arasında ilişki kurar. Ritm, yetenek ve beceri eşliğinde sanatsal gelişime ulaşır. Ritm uygulamasının doğal sonucu oyundur. Oyunun şeklini ritm belirler. Sonuç olarak, ritm olgusu basit ve zihinsel bir işlemdir. Sadece müzik alanında değil, günlük hayatta da insanı etkileyen bir kaynaktır. (Akkaş, 1993).

SONUÇ

Ritim eğitimi ve dans, çocukların fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini destekleyerek eğitim programlarında vazgeçilmez bir yere sahiptir. Birçok araştırmanın da gösterdiği gibi, ritim çalışmaları çocukların motor koordinasyonunu, vücut kontrolünü ve özgüvenini önemli ölçüde artırmaktadır. Çocuklar, ister dans isterse fiziksel aktiviteler yoluyla ritimle hareket ederek sadece fiziksel değil, aynı zamanda sosyal olarak da gelişirler. Takım çalışması, empati ve iş birliği gibi beceriler bu süreçte güçlenir. Ayrıca, ritim eğitimi çocukların dikkat ve odaklanma becerilerini geliştirerek

dil edinimi ve matematiksel düşünme gibi akademik başarılarına katkıda bulunur.

Eğitim programlarına dans ve ritmin entegrasyonu, öğrenmeyi daha katılımcı ve motive edici hale getirerek, eğitimi bütüncül bir yaklaşımla sunar. Bu aktiviteler, farklı öğrenme stillerine hitap ederek eğitimi daha erişilebilir ve keyifli bir hale getirir. Dans yoluyla yaratıcı ifade ise çocukların duygusal gelişimine önemli bir katkı sağlar. Okul öncesi dönemden ilkokula kadar olan süreçte, ritim temelli aktiviteler, çocukların hem akademik hem de kişisel başarıları için gerekli becerileri kazanmalarını sağlar.

Sonuç olarak, ritim eğitimi ve dans yalnızca hareket değil, aynı zamanda çocukların dengeli, özgüvenli ve yetkin bireyler olarak yetişmesine katkı sağlayan kapsamlı bir eğitim yöntemidir. Eğitim çeşitlendikçe ve farklı öğrenme ihtiyaçlarına cevap verdikçe, ritim ve dansın entegrasyonu, çocukların gelişimini destekleyen dinamik bir yol olarak eğitim programlarının önemli bir parçası olmaya devam etmektedir.

Kaynakça

- Akkaş, S. (1993). Okul Öncesi Eğitimde Müzik. Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi
- Alaeddinoğlu, V. & Kishalı, N.F. (2019). “Trt Kanallarında Yayınlanan Çizgi Filmlerde Spor Öğesinin Değerlendirilmesi”, *International Social Sciences Studies Journal*, 5(41): 4157-4173.
- Aracı, H. (2006). Okullarda beden eğitimi. Ankara: Nobel Yayınları
- Bal, S. ve Artan, İ. 1995. Seslerle tanışalım. Ya-pa Yayınları,136s., İstanbul
- Campbell, P. S. (2005). Musical Meaning for Children and Those Who Teach Them. *American Music Teacher*, 55(2).
- Cutietta, R.A. (2003). Raising Musical Kids: A Guide for Parents. Cary, NC, USA: Oxford University Pres, Incorporated.
- Dudley, D., Okely, A., Pearson, P., & Cotton, W. (2011). A systematic review of the effectiveness of physical education and school sport interventions targeting physical activity, movement skills and enjoyment of physical activity.
- Fox, D.B. (1991). Music, development and young child. *Music Educators Journal*, 77(5);42-46.
- Gökmen, H. (1988). Gençlerin gelişmelerinde beden eğitiminin rolü (fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişmede) orta öğretim kurumlarında beden eğitimi ve sorunları. Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayınları Öğretim Dizisi.
- Güven, Ö. & Yıldız, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinden beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 525-538.,
- Lazdauskas, H. 1996. Music makes the school go round. *Young Children*, 51(5),22-23.
- McKenzie, T. L., & Lounsbery, M. A. F. (2009). School Physical Education
- MEB. (2012). Oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Ömeroğlu, E., Ersoy, Ö., Şahin, F.T., Kandır, Ad. ve Turla, A. (2003). Müziğin Okul Öncesi Eğitimde Kullanılması. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Öztürk, A. (2004). Okul Öncesi Eğitimde Müzik. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları
- Richards, C. 1999.Early childhood preservice teachers' confidence in singing. *Journal of Music Teacher Education*, 9(1);6
- Rudd, J. R., Woods, C., Correia, V., Seifert, L., & Davids, K. (2021). An ecological dynamics conceptualisation of physical ‘education’: Where we have been and where we could go next. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 26(3), 293-306.

- Sun, S.ve Seyrek, H. 1998. Okulöncesi eğitimde müzik. Müzik Eserleri Yayınları, 330s., İzmir.
- Ürfioğlu, A.1989.Bebeklik ve okulöncesi dönemde müziğin gelişimi ve eğitimi. Ya-pa Yayınları, 96s., İstanbul.
- Yavuzer, H. (2004). Çocuğu Tanımak ve Anlamak. (Dördüncü Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi
- Yılmaz, U. (2018). Beden eğitimi ve sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve fiziksel aktivite engellerine ilişkin algılarının değerlendirilmesi. . *Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü*, Antalya.
- Wilcox,E., and Campbell, P.,S. 1995. Open a new door in preschool music. *Teaching Music*, 2(4);38-40.
- Wright, L. J. M. (2004). Preserving the value of happiness in primary school physical education. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 9(2), 149-163.
- Wolf, J.1992. Let's sing it again: creating music with young children. *Young Children*, 47(2);56-61